

**واردات بی رویه، ویروسی که
صنایع روغنی کشور را فلج می
سازد/ غفلت از ظرفیت های داخلی
یا تنظیم و کنترل بازار؟**

**تولید و کشت دانه های روغنی، از
نمونه فعالیت هایی است که در عرصه
زراعت و کشاورزی از اهمیتی بسیار
بالایی برخوردار است، با این وجود،
واردات بی رویه در طول سالیان اخیر،
حوزه فعالیت مذکور را با چالش ها و
بحران های بسیاری روبرو ساخته که برون
رفت از آن، مستلزم عزمی جدی و همتی**

عالی می باشد.

به گزارش خبرنگار صنعت، تجارت و کشاورزی گروه اقتصادی باشگاه خبرنگاران جوان، یکی از مولفه های اساسی و حائز اهمیت در صنایع روغن کشی، به تامین مواد اولیه معطوف می شود و به تبع، در صورت بروز چالش و نارسایی در فرآیند و روند تامین مواد پایه، بروز معضلات جدی در عرصه فعالیتی مذکور، دور از انتظار نخواهد بود. برخی کارشناسان و صاحب نظران، معتقدند، مزیت واردات کنجاله در مقایسه با واردات مواد اولیه لازم برای پیشبرد اهداف صنعت روغن کشی، باعث میل و رغبت مضاعف وارد کنندگان و تمرکز فراتر از نیاز به این محصول (کنجاله) شده است.

به واقع، نحوه تعریف و تعیین تعرفه واردات، نیز مزید بر علت شده تا تمایل فعالان این عرصه، به تجارت محصول اشاره شده بیش از پیش افزایش یابد.

شرایط مذکور از یکسو و مشکلات متعدد پیش رو در حوزه کشت و تولید دانه های روغنی، باعث بی میلی و رخوت در صنعت مذکور شده که استمرار این وضعیت، نتیجه ای جز وابستگی هر چه بیشتر کشور به تامین نیاز خود از آنسوی مرزها در پی نخواهد داشت.

بر اساس گزارشات منتشر شده در رسانه ها، خطوط نصب شده در ایران، بیش از چهار و نیم میلیون تن برآورد می شود و این در شرایطی است که اساساً ظرفیت تولید دانه های روغنی به مراتب پایین تر و کمتر از حجم اشاره شده می باشد و نتیجه این نارسایی منجر به وابستگی مضاعف به واردات محصول مذکور از خارج شده است.

امیر زالی زاده، یکی از فعالان اسبق صنعت روغن کشی در گفت و گو با خبرنگار گروه اقتصادی باشگاه خبرنگاران جوان، با اشاره به ضرورت حمایت و پشتیبانی هر چه بیشتر از کارخانه ها و مراکز روغن کشی، گفت: فعالیت بخش قابل توجهی از صنایع تولیدی به تامین مواد خام و اولیه گره خورده است و به تبع، در صورت عدم تامین و فراهم سازی مناسب مواد پایه، امکان استمرار فعالیت از مراکز مذکور سلب خواهد شد که مراکز روغن کشی نیز از این قاعده مستثنی نیستند.

آنچنان که محاسبات برآورد شده نشان می دهد، در سال ۹۵، قریب به یک و نیم میلیون تن کنجاله به کشور وارد شده و با در نظر گرفتن نیاز بیش از دو تنی کارخانجات تولید روغن به مواد اولیه، مشخص می شود که بخش عمده نیاز مراکز اشاره شده، بواسطه واردات تامین شده است.

بدون تردید، توانمندی در تامین مواد اولیه صنعت روغن کشتی، در کنار کاهش وابستگی به تولیدات کشورهای دیگر و صرفه جویی ارزی، باعث اشتغالزایی مناسبی نیز خواهد شد.

علیرغم حساسیت و اهمیت بسیار بالای صنعت مذکور، برخی کارشناسان و صاحب نظران همچون سید راضی نوری، عضو کمیسیون کشاورزی مجلس شورای اسلامی در گفت و گویی با رسانه ها از برهم خوردن تعادل بازار به دلیل اقدامات دولت و سیاست گذاری های غلط حوزه مذکور، خبر می دهد.

آنچنان که در اخبار و گزارشات منتشر شده آمده، سیاست گذاری های یک دهه گذشته تا حدودی باعث کاهش وابستگی کشور به واردات دانه های روغنی شده بود، اما متأسفانه آن روند و رویه ادامه پیدا نکرد و در حال حاضر با نارسایی های جدی در این عرصه مواجه هستیم.

برخی دیگر همچون رضا دانا، کارشناس صنعت روغن کشتی معتقد است دولت خود به وارد کننده این عرصه تبدیل شده، در شرایطی که باید واردات این عرصه به بخش خصوصی واگذار شود و به تعبیر صحیح تر، دولت نقش ناظر و نظارت کننده را ایفاء کند.

ظاهراً توجیه واردات اقلام و محصولات مربوطه، به کنترل بازار معطوف می شود، اما نباید این واقعیت را از نظر دور داشت که پرداخت بهای کنترل بازار با قربانی شدن تولید داخلی، منطقی و معقولانه نیست و امید آن می رود دستگاه های ذیربط و متولی در آینده با طراحی برنامه ریزی اصولی، نیاز داخلی کارخانجات را، با اتکای به ظرفیت های بالقوه داخلی تامین نماید.